

[Finansministeren.]

stod i en betænkning; det har jeg ikke sagt et ord om. Det, der var spørgsmålet, var, om regeringen kunne fremsætte dette lovforslag efter den 15. marts, og dér pegede jeg på, at dette lovforslag er et led i en skattereform, og jeg har haft den opfattelse — den er muligvis forkert, men den har jeg altså haft — at de ting, der var led i, hvad vi kunne blive enige om eller eventuelt blev enige om ved disse skatteforhandlinger, dem kunne man godt komme med efter den 15. marts. Denne betænkning er jo fra den 13. marts, og det må jo simpelt hen have været en forudsætning. Derfor mener jeg ikke, at den indvending kan være relevant. Her må man kunne sige, at det står i betænkningen helt klart og tydeligt. Jeg har ikke sagt, at dermed var borgerne også blevet adviseret om, at der ville komme en sådan ordning.

Det, jeg sagde med hensyn til Århusundersøgelsen, var jo, at 55 pct. af alle skatteydere med over 30.000 kr. i skattepligtig indkomst benyttede sig af disse ordninger, og det er vel rigtigt. Hvis jeg har sagt noget andet, så beklager jeg det. Det er det, jeg i hvert fald ville have sagt, og jeg håber også, jeg har sagt det på den måde.

(Kort bemærkning).

Niels Westerby: Jeg må ærlig talt tilstå, at nu kan jeg slet ikke følge finansministeren, når finansministeren siger, at han havde slet ikke regnet med, at borgerne havde fulgt med i det, der står i betænkninger; de var ikke derigennem blevet adviseret eller noget som helst i den retning. Spørgsmålet om tilbagevirkende kraft er jo ikke en morsomhed eller en opfindelse, man har bare for os herinde; det drejer sig om et hensyn til borgerne; det er netop det, der er meningen med det hele. Når finansministeren nu erkender, at borgerne ikke er blevet underrettet om alt dette her igennem det, der står i betænkningen, så er finansministeren jo ved at slutte op om vore betæneligheder.

(Kort bemærkning).

Henry Christensen: Hvad finansministeren kunne komme med efter 15. marts og forlange gennemført inden sommerferien, måtte vel bero på, hvorvidt det drejede sig om noget, som finansministeren enten havde gjort rimelig klart eller truffet aftale med folketingsudvalget om. Nu vil jeg gerne spørge finansministeren — for nogle af os må jo have været uopmærksomme —: hvornår har finansministeren gjort det pågældende skatteudvalg klart, at det, han ville komme med efter 15. marts og forlange gennemført inden sommerferien, var en ophævelse af kapitalbindingsreglerne allerede nu? At man havde tanker om at ophæve kapitalbindingsreglerne, måtte, hvis ikke andet var sagt, forstås på den måde, at det var noget, der dog tidligst kunne få gyldighed et år frem i tiden. Hvis finansministeren vil påberåbe sig det andet, så skylder han dokumentation for, at han har gjort os klart i udvalget, at det var noget, han ville have gennemført på en sådan måde, at den opsparring, der præsteres allerede fra 1. februar i år, undrages muligheden for at blive behandlet efter kapitalbindingsreglerne.

Finansministeren (*Grünbaum*): Jeg skal ikke give mig ud for at have meget forstand på proceduren i folketinget, og jeg har jo ikke selv deltaget i de drøftelser, som jeg mener der har været om disse ting. Men jeg mener da ikke, man kan lade det være afgørende, hvad der rent materielt står om den eventuelle ændring af skattereglerne, som det her drejer sig om. Hr. Henry Christensen kan ikke — fordi han har det synspunkt, at der lovgives med tilbagevirkende kraft, hvor vi andre har det synspunkt, at det ikke er tilfældet — bruge denne argumentation til at sige, at så kan man ikke gøre det, men hvis der altså stod noget andet, så kunne man godt. Den argumentation kan jeg i hvert fald ikke anerkende. Men som sagt, jeg er gået ud fra, at der var denne almindelige enighed om, at